

hverv, men de andre, som spekulere i det, de, som ville tjene Penge derved, ere Folk, som der ikke er Grund til at holde Haanden over. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at naar der er Tale om at tage løsaagtige Kvinder til Huse, vil det ikke sige det samme som at leje Værelser ud til dem. Det vil sige, at man optager dem i sin Husstand, hvad der kan ske i større eller mindre Grad; men selv saaledes forstaaet mener jeg, det vilde være af ikke ringe praktisk Virkning, om man fik det ubetinget forbudt, at Folk gøre sig en Forretning af at holde løsaagtige Kvinder som Medlemmer af deres Husstand for Bindings Skyld. Jeg finder, at det stemmer fuldt ud med andre Bestemmelser i Straffeloven, at vi her ubetinget forbyde Forretninger, der spekulere i andres Utugt. — Altsaa, Flertallets Forslag kan jeg fuldt ud slutte mig til, for saa vidt der kun er Tale om den Retning, hvori det peger, de Tanker, det indeholder. Men jeg erkender, at der kan findes Mangler derved, jeg erkender, at Sagen kan trænge til en grundigere Overvejelse, inden det vil være muligt at naa til et Lovforslag, som indeholder netop det, man ønsker. Og selv om Flertallets Forslag var i alle Maader fuldendt, er jeg ikke blind for, at der ikke for Tiden synes at være nogen Mulighed for at faa et saadant Forslag ført gennem bægge Ting og accepteret af Regeringen. Det er mig klart, at dette er umuligt, og da jeg meget vilde beklage, om vi ikke skulde faa et Resultat ud af denne Forhandling, saa vil jeg, idet jeg stemmer for Flertallets Forslag, have det opstattet som en Anerkendelse af den Tendens, den Retning, hvori Forslaget peger, men jeg vil samtidig opfordre Udvalget til inden tredje Behandling at overveje, om der ikke kunde opnaaes Enighed om noget, der havde Udsigt til at gaa igennem. Jeg tænker her nærmest paa det Forslag, som var stillet af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner), og som er taget tilbage men med den Bemærkning, at det kunde ventes fremsat paany til 3dje Behandling. Det er Forslaget om, at Politiets Ret til at tvinge Fruentimmer til at tage Ophold i offentlige Huse opheves. Det er den værste Plet paa hele det bestaaende System, og kunde vi faa den Plet borttaget, vilde allerede det være et ret anstændigt Fremstridt. Jeg vil altsaa tillade mig en Henstilling herom til det ærede Udvalg og samtidig bede, at det vil undgaa at bruge Udtryk som dette om „Politiets Ret“. Det er mig nemlig ikke bekendt, at der i Lovgivningen nogen Steds er hjemlet Politiet en saa oprørende „Ret“, som

det er at tvinge Kvinder til at lade sig indstrive i offentlige Huse, med andre Ord tvinge dem til yderligere Utugt som Straf, fordi de have begaaet Utugt. Det er, som at straffe en Drukkenbolt ved at tvinge ham til at drikke sig helt til Døde. Den Tilstand kan ikke kaldes for en „Ret“ for Politiet, og i alt Fald bør Lovgivningsmagten ikke anerkende en sliq faktisk Tilstand for en virkelig Retstilstand. Jeg vil derfor henstille, naar det ærede Udvalg kommer ind paa nærmere Overvejelser om dette Forslag, at man i Stedet for at tale om „Politiets Ret“ bruger andre Udtryk, saasom at „det forbydes“ Politiet at tvinge o. s. v. — Altsaa, jeg stemmer for Flertallets Forslag som et Udtryk for den Retning, hvori jeg mener, at denne Reform bør gaa, men jeg tilraader og opfordrer Udvalget til at forelægge Tinget til 3dje Behandling et Forslag, som kan have Udsigt til at blive til Lov, selv om det ikke fører os saavidt, som vi kunde ønske.

Harald Jensen: Jeg skulde meget beklage, om det ærede Medlem, der nu satte sig, skulde have Ret i den Opfattelse, at det var umuligt at faa denne Sag ordnet paa en tilfredsstillende Maade. Det forekommer mig, at Sagen maatte kunne løses, og at Lovgivningen i det hele taget har en moralsk Pligt til at søge dette Forhold løst og løst paa en tilfredsstillende Maade, men jeg skal desværre indrømme, at saaledes som denne Sag er gaaet her igennem Tinget, synes det at give det ærede Medlem Ret i, at det er ret umuligt at komme til en tilfredsstillende Løsning af Forholdet. Jeg erindrer, at det første Aar jeg havde den Ære at være Medlem af dette Ting, da jeg kom herind, blev dette Forslag straks forelagt, og det blev fra alle Sider stemplet som noget umuligt i den Skikkelse, det havde. Og det har ogsaa vist sig gennem den Behandling, det endelig har faaet i Aar, at Udvalget har slettet samtlige Forslagets 20 Paragraffer og indsat to ny, saaledes at det oprindelige Forslag, saaledes som det er forelagt, slet ikke eksisterer mere, og dette, som nu altsaa er fremkommet fra Udvalget, disse forskellige Indstillinger, der vise, at Udvalget ikke paa noget nær har kunnet blive enig om noget væsentligt, er saaledes, at det for mig staar som temmelig vanskeligt, næsten umuligt at finde noget ud af dette at stemme paa, som jeg kan være tilfreds med, og jeg tror, at det gaar ærede Medlemmer lige saadan, jeg tror, at det gaar lige saadan med selve Udvalgets Medlemmer, at selv Udvalgets Medlemmer, som